

Acció CIUTADANA

SETMANARI REPUBLICÀ FEDERAL

Olot, 26 d'Abril 1930. — Subscripció 5 ptes. l'Any. Número solt 10 cts. — Redacció i Administració, Concentració Republicana—Any I. — Núm. IX

La República essencialment democràtica és aquella que posa el govern i riquesa del poble a les mans de tots els seus ciutadans.

Libertat política

EL progrés de la superació conscient des de la Reforma, impulsat per el desvetllament interior de l'individu i més que tot excitat per les provocacions que la justícia dels poders absoluts fomentava en la Societat, no podia pas aspirar a una comprensió de les seves necessitats; precisava massa, perquè podés subsistir la vanitat entronitzada d'una casta de dominadors, mantenir el poble en la seva condició de vassallatge; per això la nostra llibertat moral o sigui el reconeixement filosòfic d'una igualtat humana, necessità una Revolució Francesa per imposar-se políticament.

Després, pausadament, els pobles han anat seguint l'exemple, emmotllant les formes de govern segons el promig de la seva mentalitat i hem pogut veure palpablement que en harmonia a la nostra posició mansa davant els problemes de justícia s'erigia en poder la trassa d'orgull i suficiència i eloqüentment ens ensenyava el camí que els era més plaent, i nosaltres, temorencs, acceptàvem aquella submissió mentres, interiorment, ens congriàvem uns desigs d'emancipació i dignitat; però persistíem encara en fomentar una disgregació de forces entre nosaltres mateixos, que ens feia impotents, per oposar-nos decididament contra el poder instaurat.

I així aquella realització de llibertat moral, desvetllada en nosaltres, per la nostra mateixa culpa no podia trobar una realització política i per tant tampoc una llibertat econòmica.

Si volem obtenir una consideració d'igualtat és necessari que no admetem la supremàcia d'un home sobre nosaltres, és convenient que adrecem les nostres forces per ajudar a decidir una forma de govern més democràtica; pecariem d'excessivament puerils si per la temença de que aquesta nova forma de govern no respongués concretament a les nostres exigències no donessim l'ajuda necessària per a donar el pas endavant, en aquest cas el nostre deure és procurar que la mateixa s'instauri amb el màxim possible de perfeccionament.

El poble és lliure de regir-se a si mateix i establir la forma de govern que li sigui més convenient, per tant la imposició és una llei contra el poble, sols la comprensió farà que les lleis siguin respectades sincerament.

I si bé dintre una monarquia constitucional el poble pot erigir en govern un estat de l'opinió contínua com diu Tomàs Gomez—el govern personal i permanent del Rei.

Per tant la nostra decissió unànim davant l'oració que actualment és en voga de República? Monarquia? ja no cal dir que és per República, i que aquesta, localitzada, dintre l'Estat Espanyol, en nom de la llibertat i la justícia, és de República Federal i Socialista.

A. DOT-ARXÉ

La Caritat

De les virtuts teologals la més excelsa, la més perfecta, és sens dubte la caritat. Tothom n'està convençut i per això crec innecessari fer-ne el panegíric, ja que tot el que pugués dir-vos quedaria minso i pobrissó.

Al posar-me a parlar d'aquest tema ho faig encaminat a mirar si podem desfer l'equivoc que en el seu desenroïllament havem pogut observar.

Primerament farem constar l'alta obra benèfica que des de ja fa molt temps ve desplegant la institució benèfica «La Caritat» de la nostra població, ja que ella ha estat causa de l'admiraació de tots els que l'han coneguda, per la manera ben afalagadora amb que exerceix la seva missió.

Tampoc hi ha res a dir dels honorables ciutadans que actuen de directius, ans al contrari, creiem un deure de ciutadania aplaudir la bona

voluntat que tenen aquests homes envers els menesterosos.

L'equivoc a que feia referència és la preocupació constant per establir els règim de caritat, avui existents, que consisteixen en ajudar als pobres—cosa sempre lloable—i en canvi contemplem una inhibició, una inèrcia per evitar la pobresa.

Ja ho deia molt bé el nostre amic Pujol des d'aquestes mateixes planes, que calia pensar encara més en fomentar la cultura que seria la forma d'evitar la pobresa.

El no perseguir una solució a la reducció o eliminació absoluta dels pobres i en canvi sostenir un règim com el que frueixen pot ésser un estímul a l'augment de la pobrissalla. Ens explicarem: posem per cas una pobre vídua amb fillets que per etzar de les adversitats ha d'acullir-se a la mà benefactora de «La Caritat» i constatada la seva pobresa és internada en aquest establiment. Si no es té cura de donar mitjans a llurs fills esperonant-los amb l'amor al treball, al cap de pocs anys se sumaran a les files dels malhaurats pobres perquè han tingut ja resolt el problema de la alimentació.

La promesa d'avui no té remei i no resta més que aliviar als pobres amb institucions com les que ja tenim establertes. Però la pobresa de demà, la pobresa d'esperit, la de l'incult, la de fomentar o permetre la inconsciència de l'analfabet, la de deixar vagar els nois sense ofici, la de no facilitar-li mitjans per la seva futura emancipació; nosaltres creiem que té una màxima importància i per això des d'aquestes planes ens permetem fer aquest comentari.

El que podria ésser una previsió per alleugerir i anar eliminant la pobresa de demà, seria la creació d'una escola d'Arts i Oficis ben completa. Això, no hi ha que dubtar que fóra molt més útil que no pas mancant-nos aquesta i tantes altres coses indispensables, entretenir-se amb banyeres al Parc o moltes altres coses que seria força llarg enumerar i que han costat a la ciutat moltes mils pessetes.

Tenim com a prova la nostra Escola de Belles Arts que ha donat un rendiment satisfactori, formant alguns artistes que han enlaira el nom d'Olot i això que no ha pas tingut mai una vida esplendorosa com es mereix.

Creiem, doncs, d'una manera irrefutable, que el funcionament a Olot d'una escola dirigida per tècnics escullits on s'hi pugués aprendre a la perfecció l'ofici de fuster, de mecànic, paleta etc., donaria fruits que dintre curt temps es farien apreciar, ja que molta part dels nostres obrers aprenen encara amb els mateixos procediments que cinquanta anys enrera i això els posa en un nivell d'inferioritat amb els d'altres nacions.

Juntament amb l'esforç que es fa avui d'atendre als desvalguts s'hi hauria d'afegir el de evitar-los, per el dia de demà.

Creiem que és un problema digne d'estudi i modestament l'exposem als mateixos elements que amb tan bon zel venen preocusant-se d'aquest problema.

CLAR I CATALÀ

En la Casa del Poble de Palma de Mallorca

Conferència per En J. M. Mir Mas de Xexàs

En el saló-teatre de la Casa del Poble de Palma, donà la seva anunciada conferència l'artista i publicista olotí En J. M. Mir Mas de Xexàs, el qual es troba en la illa daurada per a pintar-hi una temporada.

El tema glosà sobre «Sentiment, voluntat, intel·ligència i caràcter en la cultura social». Feu la presentació del conferenciant, amb mots de franca cordialitat, el Secretari de «Salut i Cultura», En Ramon Garcia Galan, posant de manifest els èxits assolits artísticament pel pintor català, a l'ensems que la seva croada cultural i de publicista.

Començà el conferenciant dient que repetiria mil i més vegades que el problema social era un problema de cultura i que aquesta, per mitjà del progrés i de la ciència, havia d'afinar-nos en les facultats intel·lectuals. Parlà de la necessitat de l'esforç personal per a poder bastir la llibertat en harmonia amb el progués ciutadà, devent fonamentar-se en una educació ètica del sentiment, de la voluntat, de la intel·ligència i del caràcter. Pot acceptar-se, com a bandera del progrés, la trilogia democràtica de Llibertat, Igualtat i Fraternitat, però donant-li el més escrupulós significat ideològic, puix que llibertat no deu confondre's amb llibertinatge, i la igualtat amb l'uniformisme absolut i material, ja que la ciència no pot encara fer-nos iguals a tots. Per igualtat devem entendre als mateixos drets que han de regir-nos, els quals no han de confondre's amb despotisme ni servitud. La fraternitat deu ésser l'amor al proïsme i el companyerisme entre ciutadans. Per això, en els estats ben governats, el poble disfruta de la llibertat que el poder els hi otorga amb una actuació que no s'oposa a la seva constitució o lleis socials.

La Constitució ha d'amparar-se en la garantia dels drets socials, dels quals es deriven les lleis aprovades pels representants del poble, per ésser aquest l'únic sobirà de l'Estat, ja que amb el treball manté les institucions oficials i permet la direcció dels governants, mentres obrin amb la intel·ligència i amb la Constitució. Per tant, la llei ha d'esdevenir la conseqüència lògica de principis racionals i liberals. La llei, amb tot i ésser equivalent al reglament del Dret, està sotmesa encara, en alguns Estats, a una força arbitrària que la obstrueix. Com a precepte, en justícia i en bé dels governats, voldriem que la llei fos l'ordre jurídic de la humanitat, la vitalitat perenne de les virtuts, de la consciència i de la tolerància. Aleshores la llibertat seria l'evidència del sentiment, de la voluntat, de la intel·ligència i del caràcter, elements essencialment inconfusibles per a edificar la cultura social. Amb aquesta donarem forma i estabilitat a l'Estat Democràtic. Abans, però, successives pertorbacions continuaran com a causa d'inevidències en el camí de la evidència.

No concretarem la forma legal de govern i Estat socials. Comunisme? Socialisme? Com a hipòtesis ideològiques del progrés humà, les trobem ben intencionades i evolutives. Mes,—quí ho sap?—potser amb el temps i una vegada assajats aquests sistemes democràtics, la perfecció ens dictarà normes millors. Per això el que més ens convé és una sòlida i equilibrada educació escolar i post-escolar, que pugui regularitzar la nostra vida orgànica.

El sentiment és moviment, vitalitat orgànica, apta per a excitar la espiritualitat. El plaer i la pena, el gust i el disgust, són efectes del sentiment. El sentiment, posat al costat de la voluntat i del coneixement, ens emanciparà de tota brutalitat i salvatjisme.

Estem, però, en un temps que la hiperestèsia, o exaltació de la sensibilitat, té molts camps abonats. Hi ha multitud de lesions encefàliques que l'exaltació les fa inalterables i permanents. No estaria de més una forta campanya de sensibilització per a despertar al poble de l'obstruisme en que dorm inconscientment. Amb el

cultiu del sentimentalisme, apendriem l'amor al proïsme i a les coses que en són dignes.

La intenció o ànim de fer alguna cosa, pot dir-se que és l'impuls de la voluntat. Convé no confondre l'automatisme amb els actes volutius. Aquests deuen convertir-se en la vàlvula del sentiment i del raciocini.

Si la voluntat esdevé potència de perfeccionament podem establir conjuntament la intel·ligència com a conducta social.

Si el sentiment pot formalitzar la voluntat, aquesta pot, tanmateix, elevar la intel·ligència i madurar el caràcter.

En l'ensenyament hi trobarem les flames de la intel·ligència. La centralització és l'antitesi de l'ensenyament lliure, el sistematicisme oportunament eclèctic i inconsistent. No podem acceptar, ara com ara, a la Universitat com a *alma mater* de la cultura social, puix que amb les escoles de l'Estat i els instituts de segona ensenyança oficial, continuen essent els tentàculs que usurpen els legítims drets culturals de la Llibertat. D'aquí que el llibre proclami la seva supremàcia pedagògica, convertint-lo el progrés en primera necessitat. El goig, en un llibre, està en el diàleg que amb ell tenim. Hem de llegir molt i amb consciència, sabent dominar la lectura seguint, amb els ulls de l'esperit, oberts al món de la virilitat i honradesa, les passes del Progrés i de la Ciència.

Demés del llibre, el periòdic, el teatre, el cinema i les belles arts, seran elements útils per a dignificar la intel·ligència social.

Amb el coneixement de la intel·ligència podem marcar la fisonomia social, segellant el caràcter com a distinció moral. El caràcter social ha d'ésser la estructura doctrinal de la societat ben organitzada.

Pensem, però, que sense una revolució intel·lectual disciplinada que orienti al poble, aquest no podrà obtenir aquell benestar liberal que cobejem tots.

Per a incorporar-nos com a ciutadans del món, devem amparar-nos, és cert, en la cultura social, però aquesta ens farà difícilíssima sense la intervenció dels intel·lectuals, els quals tenen el deure d'apropar-se al poble i orientar-lo.

Si el poble s'educa, que seria evolucionar cap al seny, a la comprensió i a la tolerància, aleshores potser seriem feliços socialment. No solament desapareixeran les oligarquies que encara regeixen els destins de molts països, sinó que s'esfumará també el topicisme atàvic i astènic de les dretes i de les esquerres, que al fi i al cap no és res més que la política de falsos milloraments i la exteriorització de patrioterismes relaxats. Sinó que imperarà la Instrucció, la Justícia i la Llibertat.

Ja no cal dir que al finalitzar la seva disertació, el conferenciant fou llargament aplaudit pel numerós auditori—compost d'obrers i intel·lectuals mallorquins—que emplenava l'espai del Saló-Teatre de la Casa del Poble.

Cloué l'acte el president, agraint a Mir Mas de Xexàs l'haver ocupat la tribuna dels treballadors.

Vària

El setmanari olotí «Gasetta d'Olot» publicà una part de despeses fetes per els Ajuntaments de la nostra ciutat durant la Dictadura, sense nomenar punt per punt el destí que s'hi havia donat.

Dos ex-alcaldes dictatorials, els senyors Rafel Hostench i Ramon de Roca, s'afanyaren a enviar a tots els setmanaris de la localitat una atenta lletra, amb la intenció de evitar males interpretacions, en la qual feien constar de quina manera s'havien invertit aquells diners.

Encara que suposem que el nostre confrare, sabia de sobres, que al publicar aquell total, només ho feia en l'interès de que el poble conegués com i de quina manera durant aquell temps s'esmerçaven les pessetes, sense perseguir cap efecte de galeria, als ex-alcaldes, amb el seu comunicat, l'ajudaren a fer-ho en la nota que li adjuntaren que hi aparegué publicada la setmana passada i que avui surt a ACCIÓ CIUTADANA.

Nosaltres estem segurs que, com que els que acceptaven càrrecs havien d'obeir totes les ordres de Madrid estant o del Govern Civil rebien. el disposar de tantes quantitats per Homenatges i Banquets als homes de la Dictadura, no era cap cosa que a n'ells personalment els hi ocasionés altres molèsties que les d'assistir-hi i al poble la de pagar-les. La unanimitat imposada en aquells Ajuntaments, sense oposició possible, feia que es votessin quantitats i s'adherissin als nombrosos homenatges que a cada pas s'estaven organitzant, quina cosa no haurien pogut obtenir si el poble hi hagués tingut representants legals.

Si quan puja una Dictadura no hi haguessin

homes que es prestessin a col·laborar-hi i a obeir totes les ordres sense discussió ni control, avui aquests senyors no serien tacitament, davanç dels ciutadans d'Olot, els responsables de que fugissin de la caixa municipal unes mils pessetes que podrien haver-se esmersat en obres de força més utilitat.

Això ens demostra que si la Dictadura hagués durat gaire temps més, haurien arribat a quantitats fantàstiques les sumes que, per força haurien hagut de pagar en totes les poblacions per atendre coses fictícies i fer el chor a frivoltats que quan no eren inútils eren nocives.

Potser el qui va aconsellar als dos ex-alcaldes de publicar aquella llista els volia mal. Al seu lloc, mentre no es donguin sumes inexactes, i no trobin altra defensa que la de aportar detalls que els afavoreixen tan poc, els serà més escàient el silenci.

Hem rebut de la Unió Republicana de Girona, una atenta lletra, adjunta a una còpia dels acords presos per l'Assamblea que tingué lloc a Girona el 21 de Juny de 1923.

Atent les presents circumstàncies i més que a elles, l'esdevenidor, procurarem fer un acurat estudi dels mateixos, per a portar, en la segona assamblea, que s'anuncia per ben aviat, la nostra opinió envers la ratificació dels mateixos acords, o bé la conveniència de modificar-los, si és que no es creuen suficients per a satisfer íntegrament totes les nostres aspiracions polítiques i socials.

Havent rebut tard les cartes i llistes de despeses a que ens referim en la «Vària» d'avui, no vàrem poder publicar-la en el nostre número passat. Avui, considerant que ja no és oportuna la seva publicació, per haver-la ja portada tota la nostra premsa local, ens abstenim de fer-ho.

Tan solament fixeu la vostra atenció en el petit comentari que hi fem en la «Vària».

Cinema, Teatre i Música

La sessió de diumenge a l'Ideal va desilusionar al públic, tot i que part del filmat era al nostre entendre ben acceptable. No pensa tothom igual; què hi farem.

Amb la filmació de *Viva Madrid que es mi pueblo*, demostrava l'empresa del Teatre el desig de donar al públic un metratge força nou; acceptem la bona voluntat i l'aplaudim; no podem, però, fer el mateix amb la pel·lícula, en la que no ovirem cap pas de progrés dintre la cinematografia espanyola. Era distreta per el públic, d'acord; però a base de pases de muleta no creiem que pugui conquerir-se cap renom mundial un film; l'art mut requereix d'altres mitjans. Per ara, res supera el sentimentalisme de *El negro que tenia el alma blanca*.

Als Catòlics estrenaren, per Pasqua a la nit, una comèdia d'En Miquel Lloses. No ens varen pas convidar, però amb el nostre desig de que aquesta secció s'interessés sense mirament de cap mena per tot el que és Cinema, Teatre i Música, no podíem mancar-hi ni deixar de dir-hi la nostra.

La *Reial Gràcia*, d'En Lloses, dintre el teatre catòlic, insubstancial i nul gairebé tot, és una adquisició. L'obra té argument sobrat i l'autor el treballa. Té inclús, en el segon acte, escenes d'un joc encertat. S'adoleix, però, el conjunt, d'un enfarfec; hi ha excés de trama, masses nusos a deslligar, i aquest defecte fa que el desenllaç sigui quelcom superficial, esboçat només, i que hagi de recórrer a uns trucs gastats.

Els personatges, en general, són poc estudiats; el més encertat és el vell avar; els altres parlen, però els manca la virtut de reflectir la seva manera interna d'ésser. Per això, al nostre entendre, si al públic li simpatitzava el paper encarnat per el senyor Oller, no era per ésser el personatge més ben dibuixat que els altres, sinó perquè el treball admirable del conegut aficionat, era tan acuradíssim, que amb mímica i dicció donava una força a la figura, que en realitat no l'hauria tinguda si no li hagués encomanat ell al donar-li vida.

El senyor Lloses va tenir un desencert al donar l'obra a la Galeria Catòlica; amb dues dames que hi fiqués, de l'assumpte arranjat en sortiria un vodevill admirable i gens groller. El marc d'acció del Teatre Moral és petit per a desenrotllar-hi un argument de doble lligam i de la comicitat franca i l'extensió del de la seva obra, ja que l'assumpte no pot estar millor, sincerament.

L'interpretació fou bona. De públic un fracàs, mitja entrada escassa. Aplaudiments pocs i de compliment.

«Les llàgrimes d'Angelina», comèdia d'en Segarra, portà força públic al Teatre. L'obra ens va plaure, sobretot en el segon acte, quin diàleg final és admirable; el tercer, però, decau visiblement; llàstima! L'interpretació de la companyia d'en Cabré, la vàrem trobar força encertada, sobretot el paper d'ell, quin treball va merèixer unànims elogis; bé la senyora Baró; una bona voluntat per part de tots els actors, als qui felicitem.

Amb motiu de la festivitat del dia, diumenge passat al «Centre Obrer» tingueren lloc dos concerts a càrrec de «La Principal Olotina» que dirigeix Marià Espigol. En el del matí, que ens va satisfer, s'executà un bell programa de sardanes, mereixent els aplausos del públic. «La Processó de Sant Bartomeu», d'en Català, i «Alba resplendent», inèdita i original d'en Pere Aubert, veient-se obligats a repetir-la.

Del concert de la tarda, n'eixírem també satisfets tant de la part a càrrec de la cobla «La Principal» com per la que corria a càrrec del cor «El Laurel», tenint en compte que gairebé l'integren elements nous en la seva totalitat, compliren el seu comès de faiso ben mereixedora d'elogi. La nostra felicitació a tots, cor i música i a la Junta del Centre per l'encert en organitzar festeigs tan agradables.

Dos concerts de «La Principal de La Bisbal»; que podem dir-ne nosaltres que no se'ls hi haigut dit? Quan s'arriba a ocupar el lloc que ocupa l'esmentada cobla, l'elogi se'l porten ja ells mateixos.

El que podem fer constar, és la satisfacció que ens produí veure la plaça plena de gom a gom. El poble es manifestava ben espontàniament.

Animada fou també l'audiència de la nit en el local del «Casal Català»; admirable fou la justesa amb que foren executades les sardanes.

El dimecres «La Principal Olotina» va donar en el mateix local una altra audiència ben encertada; ve estrene-se, del bon amic Aubert, «Roser del Triai», molt ben rebuda de tothom per lo balladora; també ens va plaure a nosaltres, i molt, tot i que reconeixem un treball més afiligranat el d'«Alba Resplendent», estrenada al Centre Obrer. Per totes dues la enhorabona.

A. S.

¡Obrers! Compru el número extraordinari d'ACCIO CIUTADANA que sortirà el 1er. de Maig. Valdrà 20 cts. per els no subscriptors.

Municipals

La Comissió Permanent, en sessió del passat dimarts, va pendre els següents acords:

Assistir com de costum a la Processó del Combregar General.

Que la sol·licitud del senyor Mut en demanda d'un subsidi per a que el seu fill pugui continuar els estudis, passés al Negociat de Cultura per al seu informe, i la del «Casal Català» interessant la concessió de la Plaça de Braus per el dia 7 de Setembre, per a la celebració de la «Festa de la Sardana», al Negociat de Governació.

Finalment, el Conseller senyor Capdevila presentà dues proposicions, l'una demanant que es porti a cap una revisió de les Sales d'Espectacles, per no reunir la gran majoria les condicions de seguretat suara dictades per la Superioritat, i l'altre demanant, després d'un ample i ben sentit preàmbul, que l'Ajuntament s'adhèreixi a l'homenatge popular que el dia de Sant Jordi tot Catalunya rendirà a l'eximí català Excel·lentíssim senyor Joan Maluquer Viladot, amb motiu d'haver obtingut, gràcies a les seves enèrgiques actuacions, els indults que han omplert de goig i alegria tantes llars i al poble català. S'aprovaren ambdues proposicions per unanimitat i sense objecció de cap mena.

I sense res més, s'aixecà la sessió.

Els Esports

Hom ha comentat molt desfavorablement el comentari de la setmana passada del redactor esportiu d'«El Deber».

Es de lamentar que aquest senyor aprofiti qualque motiu per a blasmar de l'actuació del Consell Directiu de l'Olot F. C.

Entenem que ell és el menys indicat per a comentar certes coses, tota vegada que encara que ell faci constar «que el mou la més estricta imparcialitat», és a l'abast de tothom la passió mesquina que el fa parlar.

No podem capir com «El Deber», que vol ventar-se de recte i assenyat, permet que a les seves planes hi aparegui un comentari tan mancat de veritat i en el qual es preté ferir l'actuació de bons ciutadans, que actuen dintre la més bona fé.

Encara que realment existís la hipòtesi que presenta

aquest senyor, creiem que no és aquesta la manera de fer bé al Club ni al futbol olotí.

Per tant, no podem menys que censurar enèrgicament el seu procedir.

FUTBOL

Tal com s'havia anunciat, jugaren en el camp de l'Estació, els dos dies de Pasqua, la penya «Els Tres», de Barcelona, i l'Olot F. C. El temps inseqüè d'ambdós dies, feu que no hi assistís massa públic, i el mal estat del terreny de joc, majorment el primer dia, privà que es pogués veure un bon partit.

Dia 20: PENYA «ELS TRES», 4. - OLOT F. C., 3. — A desgrat del mal estat del terreny, el partit es portà a gran tren i ambdós equips lluitaren de ferm, encara que no lograren imposar un joc vistós; no era possible, però.

A la primera part, semblava que tot se'n havia d'anar amb gols, ja que als vint minuts de joc el marcador apuntava dos a dos, i abans d'arribar al descans, simultàniament, marcaren dos gols més la penya, per un els locals.

A la segona part el joc fou alternat, i si bé els locals no feren cap combinació que arribés a destacar-se, en canvi lograren espatllar la quasi totalitat de les iniciades pels de la penya, que donaren la sensació de més ràpids i precisos que els nostres; no es marcà cap més gol.

La penya «Els Tres», sense ésser un equip fet, lograren entendre's força, sobressortint Parera, Mauri i López, marcant el primer gairebé tots el gols de xuts col·locadíssims a l'angle.

Els locals es limitaren a desfer joc, tinguent una tarda força dolenta la línia mitja.

L'arbitratge d'En B. Aulina, discret.

Dia 21: PENYA «ELS TRES», 1. - OLOT F. C., 4. — Partit molt més interessant que el del dia anterior. Al revés del primer dia, els locals donaren la sensació d'entendre's més, dominant en varies ocasions als contraris, accentuant-se aquest domini a la segona part.

Cal reconèixer que aquest dia la penya no alinià a Parera, que fou indiscutiblement el millor jugador del dia anterior. De totes maneres, la davantera olotina es mostrà perillosa i teixí una sèrie de combinacions que es transformaren amb gols. Martínez, que el primer dia el trobàrem pessimament dolent, en aquest segon partit, i principalment a la segona part, ens semblà que la seva actuació era més acceptable.

La defensa també tingué una excel·lent tarda, destacant-se Coromina, que és on creiem hauria de jugar sempre.

A les acaballes de la primera part, l'extrem esquerre penyista insultà a l'àrbitre i aquest el feu retirar del camp. Per tant, la penya jugà tota la segona part sols amb deu jugadors; això, si bé pogué influir en restar eficàcia a la seva línia d'atac, no perjudicava pas les línies defensives, demostrant això que els gols de l'Olot foren marcats mercès a la bona actuació de la davantera.

L'arbitratge a càrrec del senyor Puigdemont, fou fet amb més voluntat que encert.

■ Demà jugaran, corresponent al Torneig Local, els equips Orfeo i Indústria.

EXCURSIONISME

El dia 18 la «Penya Plumífers», organitzà una excursió a Finestres, passant per Font Pobre i retornant pels Arcs i Santa Pau.

Visitaren tot el que d'interessant trobaren, a la cima de la muntanya pogueren veure el vol de tres grans àligues, magnífics exemplars dintre la seva espècie.

■ També els dies 19, 20 i 21 un altre grup de joves olotins visità Sant Llorens de Sardans, Arles i Prats de Molló (Pirineus Orientals), retornant altament satisfets de quantes bellesses admiraren.

D'ací i d'allà

¡Ciudadá! No oblidis que el 1er. de Maig has d'enviar la tarja al president del Govern, per a demanar-li l'alliberament dels presos socials.

■ Dilluns passat, un automòbil de lloguer de la nostra ciutat, a la sortida de Camprodon xocà amb un plàtan violentment, per no tirar-se contra un carro. El cotxe sofrí desperfectes de consideració. Els ocupants, sortosament, sortiren ilesos.

■ A la llarga llista de periòdics que rebem i amb els quals hi tenim establert el canvi, cal afegir-hi els següents:

«La Nau», diari de Barcelona; «El Deber» d'aquesta ciutat; «Lleida»; «El Baix Montseny» d'Arbúcies; «Revista de Sabadell»; «Acció» de Vilafranca; «La Punta» de Sitges; «La Riuada» de Mora d'Ebre; «El Montseny» de Sant Celoni; «Soller» de Soller.

■ Dimarts tingué lloc a la nostra Plaça Major una bella audiència de sardanes, organitzades pel «Casal Català», prelude de la festa que celebrà a la nit al seu

estatge, a càrrec de la llorejada cobla «La Principal de la Bisbal».

Una multitud, com de temps no havíem vist, s'hi aplegà escoltant-les o bé dançant-les amb fruïció.

La última fou la «Santa Espina», anyorada temps ha, tenint de bisar-se en mig de forts aplaudiments.

■ El repòrter gràfic d'aquesta ciutat, N'Emeteri Vèlez, ens prega fem públic que el concurs de fotografies que tan desinteressadament tenia organitzat per als aficionats de la localitat, no podrà celebrar-se per no haver-se presentat ni una sola fotografia.

■ «La Nau», diari de nit de Barcelona, reproduïa íntegrament, en el seu nombre del dia 17, l'article frontal del número 7 del nostre setmanari.

Celebrem la reproducció que en fa el gran rotatiu barceloní, per quant honora la nostra publicació.

■ **La manca d'esperitualitat femenina.**—En el nombre extraordinari del dijous, honorarà les planes d'ACCIO CIUTADANA l'article que amb aquest títol ens trameta una escriptora olotina.

CONSULTORI - JUBERT

Malalties de les criatures.

Malalties de la pell.

Sirurgia infantil.—Cirurgia dels ossos.

Diagnòstics.

Traslladat: Plaça Constitució, 7, prals.-GIRONA

■ A causa del mal temps es vegé bastant deslluït el Roser del Triai, el que féu que la gent es reservés i no hi vegéssim la dels altres anys.

■ El concert que tenia anunciat l'Orfeo per a dissabte passat a la Plaça, s'hagué de suspendre per la pluja. Amb tot i això s'anuncia per a avui, el que plaurà al públic, doncs hi ha un vertader desig de poder-lo sentir.

■ Ens comunica l'Alcaldia que el senyor Salvador Figueres Collell ha sol·licitat permís per a instal·lar un electre-motor de 2 HP., en els baixos del n.º 17 del carrer de Fontanella, i que es fa públic perquè els veïns puguin presentar les reclamacions, durant quinze dies, a la Secretaria Municipal.

■ Acabades ja les gestions que simultàniament portaven a cap les juntes de «Concentració Republicana» i «Centre Obrer», per a l'organització d'un cicle de conferències donades en dites societats, ens plau arribar a dir que per a els dies 3 i 4 del prop-venent mes de maig hi donarà començ el culte i ferm republicà Miquel Santaló, desenrotllant els temes: *Els drets de l'home després de la gran guerra*, (dia 3, en la «Concentració Republicana») i *Dugues orientacions capdals del pensament humà*, (dia 4, en el «Centre Obrer»).

■ La manca de lloc ens obliga a ajornar per el vinent número un treball del nostre amic i col·laborador J. Pujol, destinat a «Tribuna lliure».

¡Ciudadá! No oblidis que el 1er. de Maig, has d'enviar la tarja al president del Govern per a demanar-li l'alliberament dels presos socials.

■ La Companyia del Ferrocarril d'Olot a Girona el dia primer de Maig, amb motiu d'afavorir a la concurrència a la fira que es celebra tots els anys a la nostra ciutat, posarà en circulació, per tota la línia, el tren número 2; un extraordinari fins a Sant Esteve de Bas, que surtirà a les quatre de la tarda d'aquesta i farà arribar fins a Girona el tren número 9. El tren número 2 surt de Girona a les 6 i arriba a Olot a les 8:57 i el número 9 surt d'Olot a les 17 i arriba a Girona a les 19:47.

■ Demà restaran obertes les farmàcies dels senyors Cardelús i Bolós.

■ Dintre pocs dies, ens visitarà una companyia de comèdia, dirigida per En Joaquim Montero, posant en escena en el nostre Teatre Principal, «La cançó de la Puntaire».

■ Demà estaran oberts els estancs n.º 2 del Passeig de Blay, n.º 3 del carrer de Sant Rafel, i n.º 5 del carrer de la Proa.

Demanau arreu els acreditats Vermouths CINZANO en blanc i en color. Proveu el aperi-

ritiu riquíssim Quinat CINZANO.

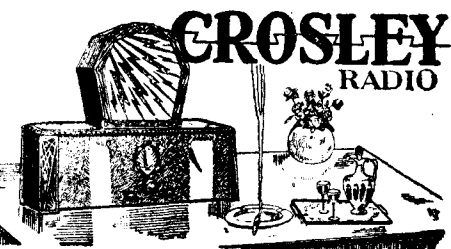
Valuosos regals a tots els consumidors

Unic dipositari en aquesta comarca

Esteve Hostench Trasfi.—OLOT

Imp. de Pere Aubert, Nou de Sant Antoni 7.—Olot

Material Fotogràfic
Discos i fonos :—:
:—: Gran assortit

RADIO CROSLEY

Casa SERRADELL

Sant Rafel, 22. - OLOT

TREBALLS DE LABORATORI

RADIO GRAMOLA

“LA VOZ DE SU AMO”

Única en elegància i sonoritat.

Una meravella tan en radio com en discos.
Gran Premi en l'Exposició de Barcelona 1929

Esteve Molas

Clivillers, 21. - OLOT

DEMANEU UNA AUDICIO
I US CONVENCEREU QUE ES LA MILLOR

Fàbrica de Corretges Andreu Serrano

LA GARRIGA (Barcelona) - Teléfon, 39

Sucursal a OLOT (Girona): Valls Nous, 18. - Teléfon, 20

Les corretges i demés productes marca “VARRIOR” signifiquen garantia de qualitat. Preus sense competència

Unions per a corretges, tiretes, tiratacos, tacos

Gran Stok de politxes de fusta a preus inverossímils

Accessoris en general per a la indústria. Important stok de ganxos llegítims CLIPER

OLIS I GRASSES MINERALS

Xampany RIGOL

Es el preferit per
la gent de bon paladar

Representant a Olot i Comarca:

J. Rigau Mitjà

Valls Nous, 18. - Olot

Taller d'Ebenisteria

de

Ramon Aubert

Premiat amb MEDALLA D'OR
en l'Exposició del Moble, 1923.

Passeig de Blay, 12. - Olot

**Hotel-Restaurant de
Sant Sebastià**

PALAFRUGELL

**Situat en el millor lloc
de la Costa Brava. - Teléfon, 7**

EL DE MÉS RENDIMENT

DE VENTA EN TOTS ELS
BONS ESTABLIMENTS